ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2000

Vyhlásené: 10.10.2000 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

317

OZNÁMENIE
Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 11. marca 1999 bola v Bratislave podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Lotyšskou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku. Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas so zmluvou svojím uznesením č. 637 zo 16. decembra 1999. Prezident Slovenskej republiky zmluvu ratifikoval 6. februára 2000. Ratifikačné listiny boli vymenené v Rige 12. júna 2000. Zmluva nadobudla platnosť 12. júna 2000 na základe článku 28 ods. 2. ZMLUVA medzi Slovenskou republikou a Lotyšskou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov
a z majetku Slovenská republika a Lotyšská republika, prajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku, dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2
Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov a z majetku ukladané v mene niektorého zmluvného štátu alebo jeho nižších správnych útvarov, alebo miestnych orgánov bez ohľadu na spôsob ich vyberania.
2. Za dane z príjmov a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkového príjmu, z celkového majetku alebo z časti príjmov, alebo z časti majetku vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, ako aj daní z prírastku majetku.
3. Súčasné dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, sú najmä
   a) na Slovensku:
      (i) daň z príjmov fyzických osôb,
      (ii) daň z príjmov právnických osôb,
      (iii) daň z nehnuteľností

      (ďalej len „slovenská daň“),
   b) v Lotyšsku:
      (i) daň z príjmov podnikov (uznemumu ienakuma nodoklis),
      (ii) daň z príjmov fyzických osôb (iedzivotaju ienakuma nodoklis),
      (iii) daň z nehnuteľného majetku (nekustama ipasuma nodoklis)

      (ďalej len „lotyšská daň“).

4. Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa ukladajú po dátume podpísania tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3

Všeobecné definície

1. Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad:
   a) výraz „Slovensko“ označuje Slovenskú republiku, a ak je použitý v zemepisnom zmysle, označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva a jurisdikciu v súlade s pravidlami medzinárodného práva,
   b) výraz „Lotyšsko“ označuje Lotyšskú republiku, a ak je použitý v zemepisnom zmysle, označuje územie Lotyšskej republiky a akúkoľvek inú oblasť susediacu s výsostnými vodami Lotyšskej republiky, na ktorej sa môžu podľa právnych predpisov Lotyšska a v súlade s medzinárodným právom vykonávať práva Lotyšska týkajúce sa morského dna a jeho podložia a ich prírodných zdrojov,
   c) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa daných okolností Slovensko alebo Lotyšsko,
   d) výraz „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb,
   e) výraz „spoločnosť“ označuje akúkoľvek právnickú osobu alebo akéhokoľvek nositeľa práv považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu,
   f) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,
   g) výraz „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom, prevádzkovanú podnikom zmluvného štátu, ak takáto loď alebo lietadlo nie sú prevádzkované len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,
   h) výraz „príslušný úrad“ označuje
      (i) ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu v prípade Slovenska,
      (ii) ministerstvo financií alebo ním splnomocneného zástupcu v prípade Lotyšska,
      i) výraz „štátny príslušník“ označuje
      (i) každú fyzickú osobu, ktorá má štátne občianstvo niektorého zmluvného štátu,
      (ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť alebo združenie zriadené podľa platných právnych predpisov zmluvného štátu.
2. Pokiaľ ide o uplatnenie tejto zmluvy zmluvným štátom, každý výraz nedefinovaný v zmluve, ak si to súvislosť nevyžaduje inak, má taký význam, aký má v danom čase podľa právnych predpisov tohto štátu upravujúcich dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva. Význam podľa platných daňových predpisov tohto štátu bude prevažovať nad významom, ktorý má výraz podľa iných právnych predpisov tohto štátu.

Článok 4

Rezident

1. Na účely tejto zmluvy výraz „rezident zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá má podľa právneho predpisu tohto štátu daňovú povinnosť v tomto štáte z dôvodu svojho bydliska, stáleho pobytu, miesta vedenia, miesta založenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria, a tiež zahŕňa tento štát a každý jeho nižší správny útvar a miestny orgán. Tento výraz však nezahŕňa osobu, ktorá má daňovú povinnosť v tomto štáte iba z dôvodu príjmu zo zdrojov v tomto štáte alebo z majetku nachádzajúceho sa v tomto štáte.
2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto:

a) táto osoba sa považuje za rezidenta len toho štátu, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch štátoch, považuje sa za rezidenta len toho štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životne dôležitých záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko svojich životne dôležitých záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom štáte, považuje sa za rezidenta len toho štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, považuje sa za rezidenta len toho štátu, ktorého je štátnym občanom,

d) ak je táto osoba štátnym príslušníkom oboch štátov alebo nie je štátnym príslušníkom žiadneho z nich, príslušné úrady zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak je podľa ustanovení odseku 1 iná ako fyzická osoba rezidentom oboch zmluvných štátov, príslušné úrady zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť túto otázku vzájomnou dohodou a určia spôsob uplatnenia tejto zmluvy na takúto osobu. Ak nie je takáto dohoda uzavretá, takáto osoba sa nebude považovať za rezidenta ani jedného zmluvného štátu na účely požívania výhod z tejto zmluvy.

Článok 5

Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto zmluvy výraz „stála prevádzkareň“ označuje trvalé zariadenie na podnikanie, prostredníctvom ktorého vykonáva podnik úplne alebo sčasti svoju činnosť.

2. Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä

a) miesto vedenia,

b) pobočku,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu a

f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo akékoľvek iné miesto ťažby prírodných zdrojov.

3. Výraz „stála prevádzkareň“ rovnako zahŕňa

a) stavenisko alebo stavbu, alebo inštalačný projekt, ale len vtedy, ak existuje dlhšie ako deväť mesiacov,

b) poskytovanie služieb vrátane poradenských a manažérskych služieb podnikom jedného zmluvného štátu prostredníctvom zamestnancov alebo iných pracovníkov zamestnaných podnikom na takéto účely, ale len pokiaľ činnosti takéhoto charakteru pokračujú na území druhého zmluvného štátu počas jedného alebo viacerých období presahujúcich v úhrne šesť mesiacov v priebehu dvanástich kalendárnych mesiacov idúcich po sebe.

4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku výraz „stála prevádzkareň“ nezahŕňa

a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,

b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,

c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom,

d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa využíva iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,

e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa využíva iba na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,

f) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa využíva iba na účely vykonávania akýchkoľvek kombinovaných činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého

zariadenia na podnikanie vyplývajúca z tejto kombinácie má prípravný alebo pomocný charakter.

5. Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 6 koná v mene podniku a má a obvykle vykonáva v zmluvnom štáte právomoc uzavierať zmluvy v mene podniku, predpokladá sa, že tento podnik má stálu prevádzkareň vo vzťahu k všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré, ak by sa uskutočňovali prostredníctvom trvalého zariadenia na podnikanie, by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku.
6. Skutočnosť, že podnik vykonáva podnikateľskú činnosť v zmluvnom štáte prostredníctvom makléra, konateľa alebo iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby vykonávajú svoju bežnú podnikateľskú činnosť, neznamená, že má stálu prevádzkareň v tomto štáte.
7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tomto druhom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne, alebo inak), neznamená, že táto spoločnosť je stálou prevádzkarňou druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
2. Výraz „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom sa tento majetok nachádza. V každom prípade tento výraz zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva podľa noriem občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemky, akékoľvek opcie alebo podobné práva na získanie nehnuteľného majetku, právo na užívanie nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov. Lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.
3. Ustanovenia odseku 1 sa použijú na príjmy z priameho užívania, nájmu alebo z každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.
4. Ak vlastníctvo podielov alebo iných obchodných práv v spoločnosti oprávňuje vlastníka týchto podielov alebo obchodných práv na používanie nehnuteľného majetku vlastneného spoločnosťou, príjmy z priameho používania, nájmu alebo každého iného spôsobu používania takýchto práv môžu byť zdanené v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nehnuteľný majetok nachádza.
5. Ustanovenia odsekov 1, 3 a 4 sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon nezávislých povolaní.

Článok 7
Zisky podniku

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, môžu byť zisky podniku zdanené v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkarni.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, s výhradou ustanovení odseku 3 sa v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkarni priraďujú zisky, ktoré by dosiahla, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti v rovnakých alebo podobných podmienkach a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.

3. Pri určení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady podniku vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkarňou vrátane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených bez ohľadu na to, kde vznikli.
4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré majú byť pripočítané stálej prevádzkarni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenie odseku 2 nevylučuje, aby tento zmluvný štát stanovil zisky, ktoré majú byť zdanené takýmto obvyklým rozdelením. Použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby bol výsledok v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.
5. Skutočnosť, že stála prevádzkareň iba nakupovala tovar pre podnik, neznamená, že sa jej pripisujú zisky.
6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedených v iných článkoch tejto zmluvy, ustanovenia týchto článkov nie sú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Lodná a letecká doprava

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
2. Ustanovenia odseku 1 platia aj na zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Prepojené podniky

1. Ak
   a) sa podnik jedného zmluvného štátu zúčastňuje priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo
   b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo zúčastňujú na riadení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu a podniku druhého zmluvného štátu

   a ak sú v týchto prípadoch oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by jeden z nich dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov tohto podniku a následne zdanené.
2. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom štáte, a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom tento druhý štát vhodne upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov v tomto štáte. Pri stanovení tejto úpravy sa bude postupovať s náležitým ohľadom na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné úrady zmluvných štátov môžu v prípade potreby vzájomne konzultovať.
3. Ustanovenia odseku 2 sa nepoužijú v prípade podvodu alebo nesplnenia povinnosti alebo nedbalosti.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto dividendy však môžu byť zdanené aj v zmluvnom štáte, v ktorom je spoločnosť, ktorá ich vypláca, rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však skutočný vlastník dividend rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto vyberaná nepresiahne 10 percent hrubej sumy dividend. Tento odsek sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.

3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy zo všetkých druhov akcií alebo z iných práv s výnimkou pohľadávok, z podielov na zisku, ako aj príjmy z iných práv na spoločnosti, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov toho štátu, ktorého spoločnosť rozdeľujúca zisk je rezidentom. Výraz „dividendy" takisto zahŕňa príjem z dohôd vrátane dlžných záväzkov s právom na podiel zo zisku až do rozsahu stanoveného právnymi predpismi zmluvného štátu, v ktorom príjmy vznikajú.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a účasť, z ktorej sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14.
5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou prípadov, ak sú tieto dividendy vyplácané rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak účasť, z ktorej sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu, ktorá je umiestnená v tomto druhom štáte, a ani nemôže zdaniť nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo sčasti zo ziskov alebo z príjmov dosiahnutých v tomto druhom štáte.

Článok 11
Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Takéto úroky sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však skutočný vlastník úrokov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 percent hrubej sumy úrokov.
3. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a plynúce a skutočne vlastnené vládou druhého zmluvného štátu, centrálnou bankou alebo akoukoľvek finančnou inštitúciou úplne vlastnenou touto vládou alebo úroky plynúce z pôžičiek garantovaných touto vládou budú vyňaté zo zdanenia v skôr uvedenom štáte.
4. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom k nehnuteľnosti v súlade s článkom 10 ods. 3 bez ohľadu na to, či majú právo účasti na zisku dlžníka, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Penále za oneskorenú platbu sa nepovažujú za úroky na účely tohto článku.
5. Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo v tomto druhom štáte vykonáva nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak pohľadávka, z ktorej sa platia úroky, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14.
6. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom tohto štátu. Ak však osoba platiaca úroky bez ohľadu na to, či je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, z ktorého sú platené úroky a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa za zdroj takýchto úrokov považuje štát, v ktorom je umiestnená stála prevádzkareň alebo stála základňa.
7. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi nimi a treťou osobou suma úrokov vzťahujúca sa na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu.

Časť platieb presahujúca túto sumu sa zdaní v tomto prípade podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Takéto licenčné poplatky sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však skutočný vlastník licenčných poplatkov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 percent hrubej sumy licenčných poplatkov.
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu prijaté ako odplata za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo k vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov a filmov alebo pások pre rozhlasové alebo televízne vysielanie a akýchkoľvek iných prostriedkov obrazovej alebo zvukovej reprodukcie, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu alebo za použitie alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, z ktorých sa platia licenčné poplatky, sa skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14.
5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom tohto štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky, či je, alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v spojení s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, tak tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnená stála prevádzkareň alebo stála základňa.
6. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo medzi nimi a treťou osobou suma licenčných poplatkov vzťahujúca sa na použitie, právo alebo informáciu, z ktorých sa platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa zdaní v tomto prípade podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Zisky, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu zo scudzenia podielov na spoločnosti, ktorých hodnota je odvodená prevažne, priamo alebo nepriamo, z nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
3. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, vrátane takých ziskov dosiahnutých zo scudzenia takej stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

4. Zisky plynúce podniku jedného zmluvného štátu zo scudzenia lodí alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži na prevádzku týchto lodí alebo lietadiel, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
5. Zisky zo scudzenia iného majetku, než je uvedený v odsekoch 1, 2, 3 a 4, podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, ktorého scudziteľ je rezidentom.

Článok 14

Nezávislé povolania

1. Príjmy, ktoré poberá fyzická osoba, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu z nezávislých činností alebo z iných činností nezávislého charakteru, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak v druhom zmluvnom štáte rezident nemá obvykle k dispozícii stálu základňu na výkon svojich činností. Ak má takúto stálu základňu, môžu sa príjmy zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej základni. Ak fyzická osoba, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, je prítomná v druhom zmluvnom štáte počas obdobia alebo období, ktoré presahujú v úhrne 183 dní v priebehu dvanástich kalendárnych mesiacov idúcich po sebe, ktoré sa začínajú alebo sa končia v príslušnom daňovom roku, tak sa tým na tento účel rozumie, že má obvykle k dispozícii stálu základňu v tomto druhom štáte, a príjem, ktorý plynie z jej uvedených aktivít, ktoré sú vykonávané v tomto druhom štáte, bude pripočítaný tejto stálej základni.
2. Výraz „nezávislé činnosti“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, výchovné alebo vzdelávacie činnosti, ako aj samostatné činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, zubných lekárov a účtovných znalcov.

Článok 15

Závislá činnosť

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú zdaneniu s výnimkou ustanovení článkov 16, 18 a 19 len v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny zaň prijaté zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, sa zdaňujú bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 len v skôr uvedenom štáte, ak
   a) sa príjemca zdržiava v druhom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v priebehu dvanástich kalendárnych mesiacov idúcich po sebe, ktoré sa začínajú alebo sa končia v príslušnom daňovom roku, a
   b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého štátu, a
   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.
3. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku sa odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode, člna alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave podnikom jedného zmluvného štátu môžu zdaniť v tomto štáte.

Článok 16

Tantiémy

Tantiémy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti alebo akéhokoľvek iného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako na verejnosti vystupujúci umelec, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako

športovec z takýchto osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 v tomto druhom štáte.

2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi priamo jemu samému, ale inej osobe, tieto príjmy sa môžu zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 tejto zmluvy v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú na príjem poberaný z aktivít vykonávaných umelcom alebo športovcom v jednom zmluvnom štáte, ak návšteva tohto štátu je úplne alebo z podstatnej časti hradená z verejných prostriedkov jedného alebo oboch zmluvných štátov alebo ich nižších správnych útvarov, alebo miestnych orgánov. V takom prípade sa príjem zdaňuje len v tom zmluvnom štáte, ktorého je tento umelec alebo športovec rezidentom.

Článok 18
Dôchodky

S výhradou ustanovení článku 19 ods. 2 dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané rezidentovi jedného zmluvného štátu z dôvodu predchádzajúceho zamestnania podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

Článok 19
Štátna služba

1. a) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, iné ako dôchodky vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo jeho nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

   b) Takéto platy, mzdy a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak sa tieto služby preukazujú v tomto štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom tohto štátu:

      (i) je štátnym príslušníkom tohto štátu alebo

      (ii) sa nestala rezidentom tohto štátu len z dôvodu poskytovania týchto služieb.

2. a) Akékoľvek dôchodky vyplácané buď priamo, alebo z prostriedkov, ktoré vytvoril niektorý zmluvný štát alebo jeho nižší správny útvar, alebo miestny orgán, fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo jeho nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

   b) Takéto dôchodky však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym príslušníkom tohto štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16, 17 a 18 sa použijú na platy, mzdy a iné podobné odmeny a dôchodky za služby preukázané v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu.

Článok 20
Študenti

Platby, ktoré študent alebo žiak učilišťa, alebo účastník kurzu pre výkon povolania, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom štáte iba z dôvodu štúdia alebo výcviku, dostáva na úhradu nákladov na živobytie, štúdium alebo výcvik, sa nezdania v tomto štáte za predpokladu, že takéto platby sú mu vyplácané zo zdrojov mimo tohto štátu.

Článok 21
Iné príjmy

1. Príjmy rezidenta jedného zmluvného štátu, nech majú zdroj kdekoľvek, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, sa zdania iba v tomto štáte. Príjem vo forme výhier z

hier a lotérií, ktoré majú zdroj v druhom zmluvnom štáte, sa však môžu zdaniť aj v tomto druhom štáte.

2. Ustanovenia odseku 1 sa nepoužijú na iné príjmy ako na príjmy z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 ods. 2, ak príjemca takýchto príjmov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne tam umiestnenej alebo v tomto druhom štáte vykonáva nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s touto stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

Článok 22

Majetok

1. Nehnuteľný majetok uvedený v článku 6, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu a ktorý sa nachádza v druhom zmluvnom štáte, môže byť zdanený v tomto druhom štáte.
2. Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľný majetok, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na účely vykonávania nezávislého povolania, môže byť zdanený v tomto druhom štáte.
3. Lode a lietadlá, ktoré sa používajú v medzinárodnej doprave podnikom jedného zmluvného štátu, a hnuteľný majetok slúžiaci na prevádzkovanie takýchto lodí a lietadiel podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
4. Všetky ostatné časti majetku rezidenta zmluvného štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

Článok 23

Vylúčenie dvojitého zdanenia

1. V prípade Slovenska sa dvojité zdanenie vylúči takto:

   Slovensko môže pri zdaňovaní svojich rezidentov zahrnúť do základu dane, z ktorého sa takéto dane ukladajú, časti príjmov alebo majetku, ktoré sa môžu zdaniť podľa ustanovení tejto zmluvy rovnako v Lotyšsku, povolí však znížiť sumu dane vypočítanú z takéhoto základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Lotyšsku. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy alebo majetok, ktoré sa môžu zdaniť podľa ustanovení tejto zmluvy v Lotyšsku.

2. V prípade Lotyšska sa dvojité zdanenie vylúči takto:

   a) Ak rezident Lotyšska poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktoré sa podľa ustanovení tohto článku môžu zdaniť na Slovensku, pokiaľ domáce právne predpisy neumožňujú výhodnejšie zaobchádzanie, Lotyšsko povolí

      (i) znížiť daň z príjmov tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmov zaplatenej na Slovensku,

      (ii) znížiť daň z majetku tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z majetku zaplatenej na Slovensku.

      Suma, o ktorú sa daň zníži v oboch prípadoch, však nepresiahne tú časť dane z príjmov alebo dane z majetku vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá, podľa toho, o aký prípad ide, na príjmy alebo majetok, ktoré sa môžu zdaniť na Slovensku.

   b) Ak na účely písmena a) spoločnosť, ktorá je rezidentom Lotyšska, prijme dividendy od spoločnosti, ktorá je rezidentom Slovenska, v ktorej vlastní aspoň 10 percent akcií s úplným hlasovacím právom, daň zaplatená na Slovensku bude obsahovať nielen daň zaplatenú z dividend, ale i príslušnú časť dane zo zisku spoločnosti, z ktorého boli dividendy vyplácané.

3. Ak v súlade s ktorýmkoľvek ustanovením tejto zmluvy príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu, sú oslobodené od dane v tomto štáte, tento štát napriek tomu môže pri vypočítaní sumy dane na zvyšné príjmy tohto rezidenta vziať do úvahy tieto oslobodené príjmy.

Článok 24

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s tým spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s tým spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto druhého zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä vo vzťahu k stálemu pobytu. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenie článku 1 uplatní aj na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.
2. Osoby bez štátnej príslušnosti, ktoré sú rezidentmi jedného zmluvného štátu, nepodliehajú ani v jednom zo zmluvných štátov žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s tým spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s tým spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä vo vzťahu k stálemu pobytu.
3. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, sa nestanoví v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti. Toto ustanovenie neznamená záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy, zľavy a zníženie dane z dôvodu osobného postavenia alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.
4. Ak sa neuplatnia ustanovenia článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 6 alebo článku 12 ods. 6, sú úroky, licenčné poplatky a iné výdavky, ktoré platí podnik jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu, odpočítateľné na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu. Podobne akékoľvek dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu budú na účely stanovenia zdaniteľného majetku takéhoto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok ako dlhy voči rezidentovi skôr uvedeného štátu.
5. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo ovláda rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nepodliehajú v prvom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu ani povinnostiam s tým spojeným, ktoré sú odlišné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s tým spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky prvého štátu.
6. Ustanovenia tohto článku sa bez ohľadu na ustanovenia článku 2 vzťahujú na dane akéhokoľvek druhu a charakteru.

Článok 25

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytuje vnútroštátny právny predpis týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 24 ods. 1, príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad musí byť predložený do troch rokov od prvého oznámenia o úkone vedúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.
2. Ak príslušný úrad považuje námietku za oprávnenú a ak nie je sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať, aby prípad vyriešil vzájomnou dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto dohodou. Dosiahnutá dohoda sa uplatní bez ohľadu na časové obmedzenia vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť vzájomnou dohodou akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo uplatňovaní tejto zmluvy. Môžu aj vzájomne konzultovať, aby sa zamedzilo dvojitému zdaneniu v prípadoch, ktoré nie sú v tejto zmluve upravené.

4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu vzájomne komunikovať priamo, ako aj prostredníctvom komisie zloženej z príslušných úradov alebo ich zástupcov s cieľom dosiahnuť dohodu podľa predchádzajúcich odsekov.

Článok 26

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si vymieňajú informácie potrebné na uplatnenie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkom 1 tejto zmluvy. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát prijal, sa uchovávajú v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie prijaté podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a poskytnú sa len osobám alebo úradom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, vymáhaním alebo trestným stíhaním vo veci týchto daní alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch. Tieto osoby alebo úrady použijú takého informácie len na uvedené účely. Tieto informácie môžu oznámiť pri súdnych konaniach alebo v právnych rozhodnutiach.
2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť
   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy alebo správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu,
   b) poskytnúť informácie, ktoré by nebolo možné získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu,
   c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili akékoľvek obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých poskytnutie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 27

Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misií a konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 28

Nadobudnutie platnosti

1. Táto zmluva podlieha ratifikácii a ratifikačné listiny budú vymenené čo najskôr.
2. Zmluva nadobudne platnosť výmenou ratifikačných listín a jej ustanovenia sa budú uplatňovať v oboch zmluvných štátoch
   a) vo vzťahu k daniam vyberaným zrážkou pri zdroji na príjmy poberané počnúc 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť,
   b) vo vzťahu k ostatným daniam z príjmov a daniam z majetku na dane ukladané za každý daňový rok počnúc 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť.

Článok 29

Skončenie platnosti

Táto zmluva zostane v platnosti, až kým ju niektorý zmluvný štát nevypovie. Každý zmluvný štát môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou písomným oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred skončením každého kalendárneho roka nasledujúceho po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V tomto prípade sa táto zmluva prestane uplatňovať v oboch zmluvných štátoch

a) vo vzťahu k daniam vyberaným zrážkou pri zdroji na príjmy poberané počnúc 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi,

b) vo vzťahu k ostatným daniam z príjmov a daniam z majetku na dane ukladané za každý daňový rok počnúc 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní a na to riadne splnomocnení podpísali túto zmluvu.

Dané v Bratislave 11. marca 1999 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, v slovenskom, lotyšskom a anglickom jazyku, pričom všetky znenia sú rovnako autentické. V prípade rozdielneho výkladu je rozhodujúci anglický text.

Za Slovenskú republiku:

Eduard Kukan v. r.

Za Lotyšskú republiku:

Valdis Birkavs v. r.

PROTOKOL k Zmluve medzi Slovenskou republikou a Lotyšskou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku

Pri podpise Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Lotyšskou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku (ďalej len „zmluva“) sa dolupodpísaní dohodli na nasledujúcich ustanoveniach, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

I. K článku 6 a článku 13

Rozumie sa, že všetky príjmy a zisky zo scudzenia nehnuteľného majetku, ktorý je uvedený v článku 6 a nachádza sa v jednom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v súlade s ustanoveniami článku 13.

II. K článku 7 ods. 3

Rozumie sa, že náklady, ktoré môžu byť odpočítané zmluvným štátom, zahŕňajú len tie odpočítateľné náklady, ktoré sa priamo vzťahujú na podnikateľskú činnosť stálej prevádzkarne.

III. Zmluvné štáty súhlasia, aby sa bez ohľadu na ustanovenia článkov 4 až 20 tejto zmluvy vo vzťahu k činnostiam vykonávaným v pobrežnej oblasti uplatňovali tieto ustanovenia:

1. Výraz „činnosti vykonávané v pobrežnej oblasti“ označuje činnosti vykonávané v oblasti pobrežia zmluvného štátu v súvislosti s prieskumom a využívaním morského dna, jeho podložia a ich prírodných zdrojov umiestnených v tomto štáte.
2. Za osobu, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu a vykonáva činnosti v pobrežnej oblasti druhého zmluvného štátu, sa podľa odseku 3 považuje osoba vykonávajúca podnikateľskú činnosť v tomto druhom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo stálej základne tu umiestnenej.
3. Ustanovenia odseku 2 sa neuplatňujú, ak sa činnosti vykonávané v pobrežnej oblasti vykonávajú v jednom alebo viacerých obdobiach nepresahujúcich v súhrne 30 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období. Na účely tohto odseku

a) činnosti vykonávané v pobrežnej oblasti, ktoré vykonáva osoba prepojená s inou osobou, sa považujú za vykonávané touto inou osobou, ak tieto činnosti sú v podstate rovnaké ako tie, ktoré vykonáva skôr uvedená osoba, okrem prípadov, keď sa tieto činnosti vykonávajú v tom istom čase ako jej vlastné činnosti,

b) osoba sa považuje za prepojenú s inou osobou, ak jedna je priamo alebo nepriamo kontrolovaná druhou osobou alebo obe sú priamo alebo nepriamo kontrolované treťou osobou alebo tretími osobami.

4. Mzdy, platy a iné podobné odmeny plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu s ohľadom na zamestnanie spojené s činnosťami vykonávanými v pobrežnej oblasti druhého zmluvného štátu a z hľadiska rozsahu povinností vykonávaných v pobrežnej oblasti tohto druhého štátu môžu byť zdanené v tomto druhom štáte. Takéto odmeny však podliehajú zdaneniu len v skôr uvedenom štáte, ak sa zamestnanie vykonáva pre zamestnávateľa, ktorý nie je

rezidentom tohto druhého štátu v jednom alebo viacerých obdobiach nepresahujúcich v úhrne 30 dní v priebehu dvanástich kalendárnych mesiacov idúcich po sebe.

5. Zisky plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia

a) práv na prieskum a využitie alebo

b) majetku nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte, ktorý sa využíva v súvislosti s činnosťami v pobrežnej oblasti vykonávanými v tomto druhom štáte, alebo

c) podiely, ktoré úplne alebo z väčšej časti odvodzujú svoju hodnotu priamo alebo nepriamo z takýchto práv alebo takéhoto majetku alebo dovedna z takýchto práv a takéhoto majetku,

môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

V tomto odseku výraz „práva na prieskum a využitie“ označuje práva na aktíva vytvárané činnosťami vykonávanými v pobrežnej oblasti druhého zmluvného štátu alebo práva na podiely alebo výhody plynúce z týchto aktív.

Na dôkaz toho podpísaní a na to riadne splnomocnení podpísali tento protokol.

Dané v Bratislave 11. marca 1999 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, v slovenskom, lotyšskom a anglickom jazyku, pričom všetky znenia sú rovnako autentické. V prípade rozdielneho výkladu je rozhodujúci anglický text.

Za Slovenskú republiku:

Eduard Kukan v. r.

Za Lotyšskú republiku:

Valdis Birkavs v. r

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.